

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

„HOMOGENE" MENU'S. — LÉON MEUNIER heeft zich afgevraagd, of het wel physiologisch doeltreffend is om vleesch en groenten tezamen bij een maaltijd te nuttigen. Het assimileerbare deel der groenten zijn in hoofdzaak de koolhydraten; zij worden tot resorbeerbare suikers afgebroken; deze afbraak wordt geremd door zuren, komt echter snel tot stand in een *neutraal* milieu. Vleesch en vooral visch bevat veel eiwit, dat in het *zure* maagsap zijn eerste afbraakphase ondergaat. Met een enkel voorbeeld toont MEUNIER aan het ondoeltreffende om voedingsmiddelen, die voor hun vertering een verschillende zuurtegraad noodig hebben, tezamen te geven. Na een maaltijd van aardappelpuree werd de maaginhoud na een half uur uitgeheveld: 30 pCt. van het zetmeel was in oplosbare suiker omgezet. Gaf men eerst een weinig vleesch en daarna aardappelpuree, dan was slechts 12,5 pCt. omgezet. Bovendien vertraagt vleesch, door de remming van de vertering der aardappelen, de overgang van het voedsel naar den darm. De praktische gevolgtrekking hieruit is, dat MEUNIER aan maaglijders aanraadt, drie homogene maaltijden te gebruiken: een maaltijd rijk aan eiwit (vleesch en visch, met een klein beetje groene groenten, arm aan zetmeel), een maaltijd rijk aan koolhydraten (brood, rijst, boonen) en een maaltijd rijk aan cellulose.

Moet men dit regime nu ook aanraden aan een normaal persoon? Een goed gezonde maag zal het ondoeltreffendst samengestelde menu wel verdragen, maar waar begint de zwakke maag? De mensch is omnivoor geworden om aan zijn smaak te voldoen, maar wat zijn maag betreft is hij nog slecht omnivoor geadapteerd. Daarom is het nuttig om homogene maaltijden te gebruiken. (*Presse médicale* no. 32. 1935).

SNELLE HERKENNING VAN PORTIOCARCINOMA. — H. HINSELMANN betreurt het, dat de clinische diagnose van kanker van den baarmoedermond door middel van den colposcoop niet eerder gesteld wordt. De methode toch is uiterst eenvoudig. Zelf heeft hij 139 gevallen van vroege kankerstadia kunnen aantoonen. De colposcopische bevinding, welke aanleiding was tot microscopisch onderzoek, was in bijna alle gevallen een verandering van het slijmvlies, welke met het tot nu toe gevolgde macroscopische onderzoek niet herkend kan worden. (*Münch. med. Woch.*, No. 21. 1935).

E. SLUITER.

EPIDEMIOLOGISCHE GEGEVENS OMTRENT DIPHTHERIE. — J. RIDDELL (*Med. Off.* 1935, bldz. 195) geeft cijfers van diphtherie, vastgesteld in zijn ressort (Stirlingshire): 3475 gevallen met 148 sterfgevallen in het tijdperk 1919 tot 1934. Zij betroffen 722 kinderen beneden 5 jaar; 2049 van 5 tot 14, 704 van 14 jaar en ouder; de wintermaanden gaven hoge getallen, het minimum lag in Juli.

Het behuisd zijn vindt de schrijver van dubbelen invloed; in de eerste plaats is het aantal diphtheriegevallen relatief groot in bekrompen woningomstandigheden, in de tweede plaats zijn onder die omstandigheden de slachtoffers jonger. Het maximum aantal gevallen doet zich bij de meisjes op 7-jarigen leeftijd voor, bij de jongens een jaar vroeger. De gemiddelde leeftijd waarop de ziekte zich voordoet is in den loop der jaren toegenomen; de ziekteduur van de doodelijk verloopende ziektegevallen is eveneens toegenomen; de letaliteit bij de jongste groep is veel hooger dan bij de andere kinderen. Voor alle groepen is de letaliteit met de jaren sterk verminderd; in de periode 1919 tot 1924 was deze bijna 7 pCt., in de periode 1929 tot 1934 slechts 3.2 pCt. De sterfte van de leeftijdsgroep onder 5 jaar daalde in dienzelfden tijd van 17.4 pCt. tot 8.3 pCt.

J. J. VAN LOGHEM.